

skeligere og vanskeligere for Folk at skaffe sig Boliger. Begæret efter Boliger er langt større end de ledige Lejligheders Tal. Det er derfor blevet gode Tider for Husværterne, som ere blevne i Stand til at stille Fordringer, og man hører ogsaa meget jævnligen om, at der lægges paa Huslejen. Man hører Husværterne stille strenge Fordringer lige over for Beboerne, og navnlig ønske de bl. a., at Beboerne ikke maa have Børn, eller at de i hvert Fald kun maa have faa Børn. Under disse Forhold er Boligspørgsmaalet for mange Mennesker i Kjøbenhavn bleven meget besværligt, idet det er væsentligt at skaffe sig Husly. Jeg har derfor ment, at det under saadanne Forhold var det offentlige Pligt at træde til, og særlig da det offentlige — jeg tænker navnlig paa Staten — kan gøre det, uden at der kræves særlig store Opofrelser fra dets Side. Staten beskæftiger her i Kjøbenhavn en Mængde Arbejdere. Jeg kender ikke Tallet paa dem, men det bliver overordentlig mange. Jeg skal saaledes nævne, at der findes her i Kjøbenhavn ca. 500 Postbudene, 60 Telegrafbudene, 300 Toldbodarbejdere og 100 Tøjhusarbejdere. Hertil kommer saa en Mængde Funktionærer og Arbejdere ved Statsbanerne og ligeledes Underofficersklassen, og lægge vi alle disse Tal sammen, vil det blive 2 a. 3000 Arbejdere. Jeg synes, at for disse Folks Vedkommende kunde Staten godt bringe et Offer, hjælpe dem til at skaffe sig bedre og billigere Boliger end det nu er muligt for dem at faa. Man kunde tænke sig to Veje at gaa ved denne Lejlighed. Den første er, at Staten bygger Husene og udlejer dem til de paagældende Arbejdere. Det vilde ikke være noget nyt, det have vi jo været inde paa i lange Tider. Jeg skal saaledes blot nævne som Eksempler Nyboder og den Bygning, som vi købte ved Gøværffabrikken for et Par Aar siden. Hvis man ikke ønsker at gaa den Vej, som man ganske godt kunde gaa, og ad hvilken Staten ikke behøvede at lide noget Huslejetab, idet det kunde fradrage Huslejen i de paagældende Lejeres Lønninger, er der ogsaa en anden Vej at gaa, nemlig at Staten vilde stille sig som Laan-giver til disse Arbejdere, for saa vidt de begærede saadanne Laan og ønske selv at opføre Boliger, som de saa selv kom til at eje og administrere. Det Offer, man forlangte af Staten, kunde bestaa deri, at der overlodes de paagældende Byggegrunde. Det vilde ikke være noget særlig stort Offer for Staten at gøre det, da Staten ejer Grunde rundt omkring i Byen. Men hvis

det ikke kunde passe at overlade Byggegrunde, kunde Staten som sagt overlade de paagældende en Sum Penge som Laan, der kunde komme til at staa som Prioritet i de paagældende Ejendomme paa rimelige Vilkaar, paa lignende Vilkaar som de 2 Mill. Kr., der blev fastsat at kunne udlaaes ifølge den Lov, som blev vedtagen i forrige Rigsdags-samling; paa den Maade vilde Staten kunne komme mange Folk til Hjælp. Jeg ved, der er Statsfunktionærer, der have tænkt paa at henvende sig til Finansministeriet i saadan Anledning. Jeg ved ikke, om Henvendelsen allerede har fundet Sted, men ellers vil den komme i en nær Fremtid. Det er nemlig Postbudene i Kjøbenhavn, som have erhvervet en Byggegrund paa Frederiksberg og nu tænke paa at opføre en større Bygning derude, som deres Forening skal være Ejer af, og som de vilde benytte dels til Bolig for sig selv og dels haabe i Tidens Løb skal kunne blive et Alderdomshjem for deres gamle, pensionerede Medlemmer eller for Medlemmernes Enker. Jeg synes, at i et saadant Tilfælde burde Staten stille sig velvillig over for Arbejderne; det vilde ikke alene have Betydning for disse enkelte Folk, men for mange andre, jeg kan sige for hele Befolkningen. Jeg synes derhos, at man ikke behøver at indskrænke sig til Kjøbenhavn alene, idet den samme Trang til Bolig i Øjeblikket er til Stede i næsten alle vore Provinsbyer; i Odense, Aarhus, Fredericia, Esbjerg og lignende Steder, hvor Staten beskæftiger mange Arbejdere. Jeg synes, at man der kunde gøre det samme, som man ønsker, der skal gøres i Kjøbenhavn. Den Gang Sagen blev forhandlet i Finansudvalget i Samraad med den højtærede Minister, stillede Ministeren sig ikke absolut velvillig, men heller ikke afvisende over for denne Tanke. Jeg vil haabe, den højtærede Minister har overvejet Sagen, siden vi forhandlede om den, og jeg vil spørge, om han ikke muligvis er kommen til at se lidt mildere paa den, saa at han kunde være til Sinds at komme disse Folk til Hjælp. Jeg tror, det vilde have meget stor Betydning. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale denne Sag til Tingets og Regeringens Velvilje.

Bluhme: Til det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille om 8000 Kr. til Oprettelsen af Frilager ved Esbjerg Toldkammer, beder jeg om Tilslutning af det ærede Ting og den ærede Regering. Da Forslaget er fremkommet paa Grund af